

de waanzinnige 21ste eeuw – naar Barbara Tuchman

we leven in een cynische tijd
en was er ooit een andere:
het heilige wordt ontwijfd,
het sacrale komt uit kampen,
vel over been, holten waar
de ogen zaten – ze staren

ons aan op een veelkleurig
scherm: uit de Kivu, Tibet,
plaatsen waar de monsters
slapen, volgevreten in de schaduw

we kijken weg, staren op onze
beurt de leegte aan: woont
ergens nog een lieve vader,
een moeder die nog niet
geschonden is

dit is een tijd van wansmaak,
hoop is koopwaar: alles van
waarde staat in de afslag, lager,
wie biedt nog lager?

de beurs schommelt als de buik
van een krokodil, zwanger
van moordzucht, een rivier
in de rug waarin de krenge
drijven, de kadavers

dit is een stinkende tijd,
wonden blijven etterend open:
wie aanraakt vandaag berokkent
een helse pijn – en toch,

je hebt de blik die wil
naderen, handen die jeuken
van tederheid, je kan het
spreken niet laten

jank dan maar over deze cynische
tijd, de deemstering van alle
goden, de mens is alleen van
modder gemaakt, een dodelijke
geest werd hem ingeblazen

Staf De Wilde